

[Ministeren for kulturelle anliggender]

og ikke på de officielle auktioner. Det er det, som man altså arbejder med.

Samlermani er noget mærkeligt noget. Der er folk, der samler og synes, det er vidunderligt at have det gemt, så andre aldrig ser det. Det ligger i en bankboks, hvor de kan sidde alene i mørket og glæde sig over det. Det er en mærkelig og ejendommelig fornemmelse, men det findes altså, og det er bl. a. det, der er sat i system i de senere år, hvor det har accelereret ganske meget.

Den ombygning, der finder sted – det er til fru Anneise Gotfredsen – på biblioteket, hvor man samler de mest sjældne ting specielle steder, er også noget, der er sket på baggrund af de rapporter, der er kommet i de seneste år. Der er altså sket noget løbende, samtidig med at vi har udvidet det, og hvor man altså nu søger lovhjæmmel til denne ordning.

Så skal jeg blot sige, at mine bemærkninger om nedskæringer ikke var vendt specielt mod nogen. Jeg mener, at vi alle sammen i forhold til en række bevillinger måske har skullet skære for hårdt. Når vi behandler disse ting, behandler vi dem under ét i meget høj grad, og så kan det jo være, at der bliver skåret skævt på forskellige områder. Men det skulle da glæde mig, hvis forståelsen for disse ting vokser, for så kan man måske slutte denne debat med at sige, at når enden er god, er alting godt.

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Det er sådan set synd for ministeren, at hans bevingede ord ikke bliver stående, men jeg synes nu lige, jeg må have lov til at stille et spørgsmål: vil ministeren bekræfte, at disse 6 betjente, som man antog efter det af finansudvalget bevilgede aktstykke, og som ifølge aktstykket skulle bruges til visitation, aldrig har været i gang med denne opgave? Det er det, jeg gerne vil have bekræftet.

Ministeren skriver i aktstykket, at de foreslåede dispositioner, hvorunder visitationsordningen hører, efter deres baggrund er uopsættelige og derfor ikke kan afvente bevilling på finansloven for et senere finansår. I tillid til dette gav finansudvalget denne bevilling. Min bebrejdelse går på, at ministeren ikke, inden han gik til finansudvalget, havde undersøgt, om der var brug for en lovhjem-

mel, eller om det kunne klares administrativt. Mit spørgsmål er: har de været i gang, eller har de ikke været i gang?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg har aldrig haft nogen fornemmelse af, at fru Nathalie Lind behøvede at få skåret tingene ud i pap, men det er åbenbart nødvendigt.

De blev antaget til visitationskontrollen, men det, der skete, var, at man fra justitsministeriet rejste spørgsmålet, om det var noget, man kunne gøre uden lovhjæmmel, om det var et indgreb i den personlige frihed at gøre dette, uden at man havde folketingets samtykke dertil. Det er det, sagen drejer sig om, og det er det, man så har undersøgt og diskuteret. Det er da rigtigt, at man kan diskutere, om det er gået hurtigt eller langsomt, eller hvad man vil, men det er det, der har været diskussionen. I den mellemliggende periode har disse betjente været anvendt til andet arbejde, til foreløbig bevogtning af ind- og udgange samt vareudlevering. Men det er rigtigt, at de ikke har været anvendt til visitation, fuldkommen rigtigt. Det er altså, fordi der opstod det spørgsmål, om man kunne gøre det uden lovhjæmmel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om Grønlands hjemmestyre.
(Lovforslag nr. L 233. Fremsat 12/5 78).